

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مصاحبه اسپوتنیک بین المللی با اسکات ریتر
برگردان: سایت «۱۰ مهر»
۳۰ می ۲۰۲۲

بازی تغییر کرده است. امروز یک بازی کاملاً متفاوت از بازی ۲۴ فبروری است

و حالا ما لوید آستین وزیر دفاع ایالات متحده را داریم که با استفاده از این درگیری برای تحمیل شکست ستراتیژیک به روسیه با تحمیل تلفات بسیار زیاد صحبت می‌کند و این که روسیه به حدی ضعیف می‌شود که دیگر هرگز نمی‌تواند عملیاتی مانند این را در اروپا انجام دهد. این یک هدف کاملاً متفاوت با آنچه که ایالات متحده در ابتداء می‌گفت، است. و حال ناتو به این هدف پرداخته است.

اسپوتنیک: شما در مصاحبه اخیر خود با اسپوتنیک گفتید که اگر روسیه «بتواند در میدان نبرد به نوعی به یک پیروزی قابل نمایش در مقیاسی بزرگ دست یابد طوری که شکست اجتناب‌ناپذیر اوکراین در برابر جامعه اروپایی به نمایش گذاشته شود، این امر می‌تواند مانع از اجرای ارسال تسلیحات [از سوی غرب] برای عملیات بیهوده باشد.» آیا تسلیم شدن ارتش اوکراین، گارد ملی و نئونازی‌ها در آذوفستال می‌تواند چنین پیروزی تلقی شود؟
اسکات ریتر: این یک پیروزی چشمگیر است. این یک پیروزی مهم است. این یک پیروزی ستراتیژیک است، اما این پیروزی بر تسلیحات غرب نیست. این یک پیروزی ایستا بود که پس از راندن مدافعان به زیرزمین به دست آمد. آن نیمه دوم نبرد بود. این نبرد علیه نیروهای اوکراینی نبود که مخصوصاً با این موج جدید کمک‌های نظامی، آموزش دیده و مجهز شده بودند. اکنون آن نبرد در حال وقوع است. من فکر می‌کنم با آنچه که ما در دونباس می‌بینیم، شاهد پتانسیل تشکیل چندین جبهه هستیم که توانائی احاطه کردن هزاران سرباز اوکراینی را دارد. من فکر می‌کنم این پیروزی است که می‌تواند جریان را از نظر شکل دادن یا تأثیرگذاری بر افکار در اروپا و جاهای دیگر تغییر دهد.

اسپوتنیک: در ۲۱ ماه مه، بایدن بسته کمک نظامی ۴۰ میلیارد دلاری به اوکراین را امضا کرد. آیا تهیه سلاح‌های جدید برای کیف می‌تواند بازی را تغییر دهد؟

اسکات ریتر: چنین چیزی امکان ندارد، این یک تغییردهنده بازی است. این بدان معنا نیست که اوکراین برنده بازی است. اما روسیه عملیات نظامی ویژه را با تعداد محدودی از نیروها و با اهداف مشخصی آغاز کرد که برای دستیابی به این تعداد نیرو طراحی شده بود. امروز نیز روسیه همچنان همان تعداد نیرو با اهدافی مشابه دارد. اما به جای مقابله با ارتش اوکراین، همانطور که در آغاز درگیری چنین بود، حال در برابر ارتشی قرار می‌گیرد که با یک بسته تسلیحاتی حمایت می‌شود که به خودی خود تقریباً با بودجه سالانه دفاعی روسیه مطابقت دارد. فکر می‌کنم بودجه دفاعی روسیه در سال ۲۰۲۱ حدود ۴۳ میلیارد دلار بود. این بسته که بتازگی ارائه شده تقریباً مطابق با بودجه سالانه روسیه می‌باشد و وقتی آن را به آنچه که در پنج ماه اول سال ۲۰۲۲ ارائه شده است اضافه کنید، ۵۳ میلیارد دلار می‌شود. یعنی تقریباً ۱۰ میلیارد دلار بیشتر از هزینه‌ای که روسیه برای کل ارتش خود در یکسال هزینه کرده است. که این بازی را تغییر می‌دهد. دیگر این که همه بسته ۴۰ میلیارد دلاری برای سلاح نیست. بسیاری از آن حمایت‌های بشردوستانه و سپس برخی حمایت‌های مالی دیگر است. اما هنوز مقدار پولی که برای تهیه سلاح تأمین می‌شود، بسیار است.

ایالات متحده و ناتو نیز در حال ارائه پشتیبانی‌های اطلاعاتی روز به اوکراینی‌ها هستند. این یک تغییردهنده بازی است. و کشورهای ناتو اکنون عمق ستراتیژیک اوکراین را از طریق پولند و المان فراهم کرده‌اند، جایی که در آن از پایگاه‌هایی برای آموزش نیروهای اوکراینی در مورد تسلیحات جدید استفاده می‌شود.

بازی تغییر کرده است. امروز یک بازی کاملاً متفاوت از بازی ۲۴ فبروری در جریان است. عملیات نظامی ویژه روسیه با استفاده از منابعی که بر اساس توانائی نظامی موجود در ۲۴ بروری تخصیص داده شده بود، به فعالیت خود ادامه می‌دهد. آن قابلیت نظامی، آن واقعیت نظامی تغییر کرده است. اما در توانائی‌های روسیه تغییری صورت نگرفته است. پس این یک بازی متفاوت است. این بدان معنا نیست که روسیه شکست خواهد خورد، اما به این معنی است که روسیه احتمالاً باید خود را با این واقعیت جدید وفق دهد.

ما می‌توانیم اینجا بنشینیم و به بسته ۴۰ میلیارد دلاری حمله کنیم. می‌توانیم بگوئیم که بسیاری از آن‌ها سلاح‌های قدیمی هستند. می‌توانیم بگوئیم اوکراینی‌ها در مورد برخی از این سلاح‌ها آموزش ندیده‌اند، نگهداری و استفاده از این سلاح‌ها دشوار خواهد بود، که روسیه ممکن است بتواند برخی از این سلاح‌ها را قبل از رسیدن به میدان نبرد مصادره و یا نابود کند. و همه اینها درست است. ۴۰ میلیارد دلار پول زیادی است و با آن می‌شود سلاح‌های زیادی خرید. این خیلی بازدارنده است. و من فکر نمی‌کنم روسیه نشان داده باشد که می‌تواند همه چیز را به‌دست آورد. ما شاهد حضور برخی از این سلاح‌های مدرن در خط مقدم بوده‌ایم که به این معنی است که روسیه آن‌ها را مصادره و یا تخریب نکرده است.

اسپوتنیک: لطفاً پیش‌بینی خود را در مورد چگونگی تحولی در وضعیت نظامی پس از سقوط آروفسنال ارائه دهید؟ آیا روسیه موفق خواهد شد در پیشروی به‌سوی اسلاو کراماتورسک ۸۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ نیروی مسلح اوکراین را محاصره کند؟

اسکات ریتر: خوب ابتدا قسمت آخر سؤال شما. با استفاده از مهارت‌های خود با مجموعه‌ای ناقص از داده‌ها، من معتقدم که روسیه در میدان نبرد در دونباس، ازجمله با داشتن پتانسیل محاصره ده‌ها هزار نیروی اوکراینی، به اهداف عملیاتی اعلام شده خود دست می‌یابد. و برخی از این محاصره‌ها همین الان و در حین صحبت ما دارد صورت می‌پذیرد، به‌ویژه در نزدیکی Severodonetsk برای تصرف برخی مناطق دیگر. از همین رو من معتقدم روسیه در آستانه

دستیابی به برخی از پیروزی‌های بسیار مهم در میدان نبرد است که اهداف فاز دوم آن یعنی آزادسازی دونباس از نیروهای اوکراینی را به‌شدت پیش خواهد برد.

ما تا اواخر مارچ که روسیه ناگهان گفت، بسیار خوب، مرحله یک تمام شده است، ما از مرحله دوم عملیات ویژه نظامی مطلع نشدیم. اکنون فاز دوم را شروع می‌کنیم. بنابراین حالا، برای ارزیابی فاز یک، باید بپرسیم، خوب، پس اهداف فاز یک چه بود – و روسیه می‌گوید – اهداف شکل دادن به میدان جنگ بود. دستیابی به هدف آزادسازی دونباس و سایر اهداف اعلام نشده اما آشکار مانند تأمین آب برای کریمه؛ و به‌همین دلیل است که ما شاهد ایجاد پل خرسون هستیم که یک پل زمینی است بین کریمه و دونباس و فدراسیون روسیه. و اینجاست که ما حرکت به‌سمت سواحل آزوف را می‌بینیم. به‌نظر من، اینها بخشی از آزادی بسته دونباس است.

و ظاهراً در ماه مارچ، اواسط مارچ، اواخر مارچ، روسیه معتقد بود که در مرحله یک به تمام اهداف خود دست یافته است، به این معنی که آنها میدان نبرد را شکل داده‌اند، آنها توانایی نظامی کافی اوکراین را نابود کرده یا آن را تا حدی خنثی کرده‌اند که اکنون می‌تواند بر یک نبرد موفق در فاز دو، بر روی دونباس متمرکز شود.

و فاز دو برای تکمیل وظایف طراحی شده است، وظایف نظامی آزادسازی دونباس، ایجاد پل زمینی و تأمین منابع آب برای کریمه. و این یک پیروزی نظامی مهم به‌نظر می‌رسد و هست. اما حال به فاز اول برمی‌گردیم. زیرا روسیه می‌گفت علاوه بر دستیابی به جنبه‌های ارضی خود در این پیروزی، دو وظیفه نظامی دیگر نیز دارد، نازی‌زدایی و غیرنظامی‌سازی که برای تحقق آن، این عملیات ویژه نظامی انجام می‌شود. و این بخش واقعاً مهم است، یک هدف سیاسی.

اهداف روسیه در این مورد – و این همان چیزی است که روسیه گفته است، یک اوکراین غیرناتو و برای همیشه بی‌طرف و در ارتباط با اهداف ستراتیژیک که توسط روسیه ترسیم شده است. من معتقدم در ۱۷ دسمبر، زمانی که روسیه پیش‌نویس دو معاهده را ارائه کرد، یکی به ایالات متحده، دیگری به ناتو، که می‌گفت روسیه وضعیت موجود در اروپا، ناتو و روسیه را غیرقابل قبول می‌داند و از اوکراین صرفاً فراتر می‌رود. فراتر از گفتن نه به گسترش ناتو به‌سمت شرق. و شامل این موارد است که ناتو باید با روسیه همکاری کند تا امنیت اروپا دوباره بازتعریف شود که چگونه خواهد بود و چارچوب امنیتی جدید اروپا باید شامل عقب‌نشینی ناتو به خطوط ۱۹۹۷ – ۱۹۹۰ باشد. در حال حاضر، این اهداف اعلام شده روسیه است و حالا ما لویڈ آستین وزیر دفاع ایالات متحده را داریم که با استفاده از این درگیری برای تحمیل شکست ستراتیژیک به روسیه با تحمیل تلفات بسیار زیاد صحبت می‌کند و این که روسیه به حدی ضعیف می‌شود که دیگر هرگز نمی‌تواند عملیاتی مانند این را در اروپا انجام دهد.

این یک هدف کاملاً متفاوت با آنچه که ایالات متحده در ابتداء می‌گفت، است. و حال ناتو به این هدف پرداخته است. بنابراین نظر من این است که وقتی روسیه فاز دوم را به پایان می‌رساند، همچنان با اوکراین متخاصمی روبه‌رو خواهد شد که بیشتر از زمان شروع درگیری با ناتو در ارتباط است و با ناتویی که حاضر نیست خواسته‌های روسیه را در مورد چارچوب امنیتی جدید اروپا بپذیرد که در آن هر دو طرف بتوانند در صلح باهم زندگی کنند، بلکه تمرکز آن بر نابودی روسیه و اوکراین از طریق ادامه عملیات‌های جنگی است. این بدان معناست که روسیه بهتر است فاز سه را در ذهن داشته باشد، زیرا وقتی آنها با فاز دو به پایان برسند، این جنگ تمام نشده است.

برگرفته از : وبلاگ وِتران تودی، ۲۵ ماه مه ۲۰۲۲*

* <https://www.veteranstoday.com/2022/05/25/russia-to-score-major-victories-in-donbass-must-adapt-to-new-nato-game/>